

da süänib otšida, Ursti jures, kes õppind, innimesse
ihho ärratundma, haigussest arro sama, ja moistab
rohvo temma wasto anda. Ja kui siis ka ei leia ab-
bi, siis kannatage, ja andke ennast Jummalale hoiaks.
— Juhub teil üks õnnetus, surewad ehk äkkiselt,
üks loom, ehk ennamgi ärra, ilma et teate, mis läb-
bi se tulund, siis ärge mõttelge, et teised sedda teinud,
waid kulage järrel, kas se ehk sündis teie omma ho-
letnõse läbbi, kas se loom ehk olli sõdmatta ehk joot-
matta, kas se ehk sõdi ehk jõi middagit mett'as ehk
lautas, mis temmale surma teggi, ja kui ehk siis ka
ei leia süüd, siis mõistke, et meie ei jona keik wigga
ärra arwata; agga ärge süüski andke ebbausjule maad
ommas süddames. — Joseb piim teil kofko, et wah-
best diete wennida ännab, siis ärge olge rummalad,
sedda teise wõdra innimesse süüks arwata, waid kand-
ke agga hoolt, et lüpsitud ja piima-püttid hästi puh-
taks sawad pestud, ja kui se ei aita, sest et jo pu sis-
se se wigga lainud, siis wõtke üsna ued püttid piima
alla; kül siis piim jälle lähheb heaks. — Kaub
teil middagit ärra, ehk risub warras teie käest, siis
otšige omma talle, agga mitte noia jures, kes teid
agga

agga peetak, waid katsuge märki enne sada, ja siis
moija ehk kohtowanrematte läbbi sedda diete toime-
tada. — Wihlage illeälise keik ebbausko, ja sage
moislikkaks sedda uskuma, mis Jummal kästnud,
ja selge moistus õppetab Sedda head meelt ja mois-
tust andko Jummal isse teile ja hoidko teid, igga
õdowera tee eest! —

4.

P a u l

Et ma kül üks tallontees
Süski mul hea põlli käes;
Keimal järko Jummal ännab,
Põld mul omma wilja käännab.

2. Lõdd ma teen hea melega,
Maese = laste = perrega;
Palle = higgis toidust same,
Leine teist ka armastame.

3. Keik meil hä-ti forda lääs,
Südda ikka rõms näab;
Niid ja taplas, kurri karras,
Sawad meiteji kangel ärra.

4. Ma-